N□i Bu□n

N□i Bu□n

N□i bu□n lên ti□ng r□i im
Tình riêng thoáng hiện lại chìm trong mơ
Bóng tà dương sáng mập mờ
Chi□u buông t□t lịm ng□n ngơ chợt bu□n.

Đời người gió cu□n mưa tuôn
Xa nhau từ dạo căng bu□m gió xuôi
Chi□u chi□u ng□i ng□m mây trôi
Theo cơn đ□ng thi□p gi□i h□i oan khiên.

Gió lay hoa rụng ngoài hiên
Mùi hương gợi nhớ người bi□n biệt xa
Chi□u bu□n ra ng□m cành hoa
Xem mai chớm n□ th□y già tu□i xuân.

Bu□n ơi! Xin g□i phù vân
Cho dòng lệ ch□y còn ng□n dáng sương
Ngoài kia xe bụi ph□ phường
Nh□n người quên những đoạn trường th□ thôi.

Lê Tu□n

“Th□ h□n đi hoang vào thăm n□i bu□n, trong thời gian tr□ng r□ng
nằm nhà tránh dịch bệnh Covd 19”